

[BIEDZICIEL *sb m*

N sg bi(e)dzici(e)l.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przeciwnik w walce, współwalczący: [mowa o walce Hilaryjona z czartem] ále fie Hiláryon uśmiecháiąc rzekł: niech zemną poigra moy biedziciel. SkarŻyw 959 (Linde).

Cf BIEDZICZ

ZZie